

ادامه از صفحه اول

سخنی با ۲+۱

تأثیر عملی تحریم‌ها روی ایران چه خواهد بود یا تحولات در منطقه خاورمیانه به چه صورت رقم خواهد خورد و از آن عاجل‌تر، FATF در نشست ماه آینده میلادی (فوریه ۲۰۱۹) خود درباره ایران چه تصمیمی خواهد گرفت تا منظر با نتایج به‌دست‌آمده، برای راه‌اندازی سازوکار بحث‌شده تصمیم‌گیری نهایی را بکند. جامعه اروپایی خاطرجمع شده است چنان‌که تعهدات برجامی خود را زیر پا بگذارد یا انجام آن را به تعویق بیندازد، واکنش جدی ایران ازجمله خروج این کشور از برجام را برنخواهد انگیزت؛ بنابراین دلیل و توجیهی نمی‌بیند که خود را درگیر کاری کند که بالاخره با ریسک و مخاطرات خاص خود همراه است.مواردی که در بالا فهرست شد، همه مبتنی بر گمانه‌زنی است و آینده، آن را اثبات یا نفی می‌کند؛ اما آنچه نه تحلیل و نه گمانه‌زنی، بلکه واقعیت است، این است که تاکنون اقدامی عملی از اروپایی‌ها در راستای صیانت از منیاتی که به آن متعهد هستند، دیده نشده است. بدون آنکه بخواهیم از جامعه اروپایی قطع امید کنیم و آینده را ادامه وضعیت موجود که از بی‌عملی آن جامعه حکایت می‌کند، بدانیم و بدون آنکه بخواهیم به SPV وزنی بیش از حد خود بدهیم که گویی بدون آن کار دنیا به آخر می‌رسد، یادداشت حاضر را با طرح یک سوال کلیدی که دل رویکردها و راهبردهای همین مهم‌ترین نهاد اروپایی و اظهارات مقامات آن برخاسته است، به پایان می‌بریم. امید آنکه در یادداشت بعدی بازخوردی را که درباره این موضوع می‌گیریم، دستمایه فهم این چیرستی قرار دهیم؛«مسئولان اروپایی چه در قالب نهادهی (جامعه اروپایی) و چه در قالب کشوری (کشورهای عضو جامعه) و نیز استراتژیست‌ها و اندیشکده‌های ریز و درشت اروپایی، همه متفق‌القول هستند که امنیت قاره سبز متکی به امنیت منطقه سوق‌الجیشی خاورمیانه و امنیت این منطقه نیز به نوبه خود به میزان زیادی متکی به امنیت و ثبات ایران است؛ بعلاوه، آنها در درستی این گزاره که برجام و صیانت از آن، برای اروپا موجب و موجب ایمنی و خاطرجمعی است، اتفاق نظر دارند؛ حال با عنایت به اینکه در بحث حاضر مشخصا پای کالای بی‌بدیل امنیت در کار است، پرسش این است که اروپا به‌راستی برای جلوگیری از فروپاشی برجام متحمل چه هزینه‌ای شده‌است؟ اروپایی‌ها که در ریسک‌پذیری شهره آفاق‌اند و به برکت این جسارت، شکوفا شده و ثروت بیکران کسب کرده‌اند، چقدر هم،سنگ پهره‌ای که از برجام برده و می‌برند، ریسک کرده‌اند (معادله ریسک- بازده در ادبیات بازارهای مالی) یا ریسک می‌کنند؟ ما از مواری بحار اصطلاحی به عاریت گرفته‌ایم به نام peace dividend که «سود سهام صلح» برگردان شده است؛ از این نوع «سود سهام» چنین افاده معنا می‌شود که شما وقتی به واسطه «تخصیص منابع به مصارف غیرنظامی به‌جای مصارف نظامی» منتفع می‌شوید، باید بهای عایدی‌ای را که نصیبتان می‌شود، بپردازید؛ این نه هزینه فرصت (opportunity cost) که عایدی فرصت (opportunity gain) است.

مقابله سیاسی با شفافیت بودجه

بودجه واقعی این شرکت‌ها برای امور جاری مانند هزینه فراوری، پرداخت حقوق و دستمزد، نوسازی و بهسازی تأسیسات و سرمایه‌گذاری جدید، کمتر از ۱۰ درصد بودجه ذکرشده است. بنابراین بودجه بالایشگاهی مانند اراک، در حدود چهار هزار میلیارد تومان از رقم ۴۰ هزار میلیارد تومان است. در این زمینه می‌توان به ارقام تعیین‌شده برای شرکت‌های بزرگی مانند شرکت ملی نفت ایران اشاره کرد که در بودجه سال آینده چیزی حدود ۶۱۲ هزار میلیارد تومان است. اختصاص این رقم که چیزی حدود یک‌سوم کل بودجه کشور را دربر می‌گیرد، به یک شرکت، به‌طور طبیعی نمی‌تواند واقعی باشد. درج چنین رقمی برای شرکت ملی نفت ایران به دلیل وابستگی بودجه به درآمدهای نفتی و نمایندگی این شرکت از سوی دولت برای تولید و فروش نفت است، رقم ۶۱۲ هزار میلیارد تومان عمدتا رقم حاصل از فروش خارجی و داخلی نفت و فراورده‌های نفتی و فروش داخلی و خارجی گاز است که رقمی در حدود ۵۷۰ هزار میلیارد تومان را شامل می‌شود. نکته قابل ذکر این است که با هدف شفافیت در محاسبه، قیمت خوراک تحویلی به پالایشگاه‌ها و مجتمع‌های پتروشیمی داخلی شامل نفت و گاز نیز بر مبنای قیمت پیش‌بینی‌شده صادراتی است، این اقدام به شفافیت عملکرد مالی شرکت‌های بزرگ اعم از نفتی و غیرنفتی کمک می‌کند. بنابراین رقم بودجه واقعی شرکت‌هایی مانند شرکت ملی نفت بر مبنای سازوکار قانونی تعیین‌شده (۱۴٫۵ درصد از کل فروش نفت) چیزی حدود ۹۰ هزار میلیارد تومان است که این رقم نیز به دلیل مکانیسم خاص و متفاوت قیمت‌گذاری نفت و تسویر متعدد در حد ۵۰ درصد یعنی ۴۵ هزار میلیارد تومان بیشتر محقق نمی‌شود. رقم موردآشاره نیز در صورت تحقق در سال آینده و امکان عبور از سد تحریم‌ها که کار سختی به نظر می‌رسد، باید صرف امور جاری، حقوق و دستمزد، نگهداشت و بهسازی تأسیسات تولید و استخراج و انتقال شود و محاسبات مربوط به میانگین برای افزایش تولید و حتی حفظ تولید باقی نمی‌ماند. در این شرایط مناسب است که با اقدامات حداقلی صورت‌گرفته در جهت شفافیت‌های مالی به‌ویژه بودجه، به صورت واقعی و کارشناسی برخورد شود تا زمینه برای تداوم اقدامات مثبت در جهت اصلاحات اقتصادی در کشور فراهم شود.

مرضیه امیری:«نرخ تورم نقطه‌به‌نقطه آبان‌ماه به ۴۰ درصد رسید. پیش‌بینی می‌شود تورم تا پایان سال به بالای ۴۰ درصد برسد. بانک مرکزی انتشار آمار تورم را متوقف کرد و مرکز آمار نرخ تورم آذرماه را ۱۸ درصد اعلام کرد». این خلاصه‌ای از اتفاقات آماری است که واکنش‌های زیادی را به دنبال داشت. برخی با استناد به تجربه بانک مرکزی در سال ۸۸ و عدم انتشار نرخ تورم و سال ۹۱ در به‌تأخیرانداختن انتشار رشد اقتصادی، از این صحت می‌کنند که بانک مرکزی زیر فشارهای عددسازی روش قبلی خود را انتخاب کرده و آمار را منتشر نمی‌کند، اما ماجرا به همین انتخاب اجباری ختم نشد و آغازی بود برای تسویه‌حساب چندین‌ساله اختلاف میان مرکز آمار و بانک مرکزی. درحالی‌که کمیسیون شورای‌عالی آمار دستور توقف انتشار آمارهای اقتصادی از سوی بانک مرکزی را صادر کرده، مدیر اداره آمار اقتصادی بانک مرکزی تصریح کرده که این بانک بر اساس قانون، همچنان به تولید و انتشار آمار اقدام خواهد کرد. این ماجراها، تجربه‌های آشنایی است؛ آنچه در حذف آمار از سوی بانک مرکزی، در دولت نهم و دهم شاهد بودیم، به نظر می‌رسد این‌بار با ممنوعیت اعلام‌کردن محاسبه آمار در بانک مرکزی، با شدت بیشتری اتفاق خواهد افتاد.

دستور کارهای آماری مهرورزی این‌بار با تدبیر وامید

به گزارش «شرق»، اختلاف میان مرکز آمار و بانک مرکزی بالا گرفته، درحالی‌که مرکز آمار در کمیسیون ششورای‌عالی آمار بر توقف انتشار آمارهای اقتصادی از سوی بانک مرکزی تأکید کرده است، مدیر اداره آمار اقتصادی بانک مرکزی تصریح کرده که این بانک بر اساس قانون، همچنان به تولید آمار اقدام خواهد کرد. البته بانک مرکزی پیش‌تر خبر داده بود، تا اطلاع ثانوی انتشار آمار تورم از سوی این نهاد انجام نخواهد شد. کارشناسانی که در پژوهش‌های خود همواره بر آمار بانک مرکزی اتکا می‌کردند و معتقدند اطلاعات این مرجع آماری از لحاظ شیوه محاسباتی و استقلال عمل نه به تمامی، اما تا حد قابل‌قبولی قابل استناد است، از اتفاقات اخیر ابراز نگرانی می‌کنند. البته این اولین بار نیست که چنین اختلاف‌هایی شعله‌ور شده است. در سال ۸۸ درخصوص نرخ تورم و در سال ۹۱ در مورد رشد اقتصادی هم این ماجرا تجربه شد. در آن زمان با بالارفتن نرخ تورم و سقوط رشد اقتصادی، بانک مرکزی نرخ‌ها را با تأخیر یاد همشهری و مرکز آمار با اختلاف زیاد نرخ‌های بهتر از واقعیت موجود را ثبت کرد، اما این‌بار قدمی هم فراتر رفته و در کمیسیون شورای‌عالی آمار تصمیم بر این گرفته شده که بانک مرکزی از از تولید و انتشار آمار منع کنند. این در حالی است که مرکز آمار از لحاظ قانونی نمی‌تواند جلوی انتشار این آمار از سوی بانک مرکزی را بگیرد. استدلال کمیسیون تخصصی شورای‌عالی آمار در رابطه با این تصمیم هم این‌طور عنوان شده است: «صرفه‌جویی می‌یاباردها تومان

اقتصاد

تبعات دستور توقف اعلام آمارهای اقتصادی از سوی بانک مرکزی بررسی شد

تکرار یک اشتباه

اعتبارات دولتی». این شورا که زیر نظر مرکز آمار ایران است، در آخرین جلسه خود تصمیم گرفته شاخص‌های قیمت و حساب‌های ملی، آمارهای تخصصی بانک مرکزی (موضوع بند پ ماده ۱۰ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور) نیستند و بانک مذکور نباید نسبت به تولید و انتشار آن اقدام کند. همچنین تأیید شده که مرکز آمار ایران دستگاه اجرایی اختصاصی تولید و انتشار آمارهای رسمی شاخص‌های قیمت و حساب‌های ملی کشور است.

کوتاه نمی‌آییم

پس از این اقدام مرکز آمار، باز هم بانک مرکزی پاسخ مرکز آمار ایران را این‌بار با اشاره به مصوبات قانونی مجلس شورای اسلامی داد و تأکید کرد که این بانک کماکان به انتشار آمار تخصصی خود براساس قانون ادامه خواهد داد.

براساس پیگیری‌های «شرق»، منتشرشدن آمار از سوی بانک مرکزی تصمیمی مشترک بین بانک مرکزی و دولت است، اما به نظر می‌رسد بانک مرکزی گرچه تسلیم تصمیم دولت در منتشرشدن آمار شده، در برابر تولید آمار کوتاه نیامده و اعلام کرده است محاسبه آمار را بدون توقف ادامه خواهد داد.

محمد ارباب‌افضلی، عضو پژوهشکده پولی و بانکی، در گفت‌وگو با «شرق» دراین‌باره توضیح داد: گزارشگری حوزه پولی و مالی در همه‌جای دنیا بر عهده بانک مرکزی است، اما نهادهای دیگر تولید آمار که نمونه داخلی آن مرکز آمار است، وابستگی بیشتری به دولت و احزاب حاکم دارند و همواره مقداری ملاحظات دولتی را در آمار لحاظ می‌کنند، اما در همه‌جای دنیا آمار تورم در بانک مرکزی تهیه می‌شود و نهادهای تحقیقاتی و پژوهشگران به آمار آن اعتماد می‌کنند.

او ادامه داد: در ایران چون بانک مرکزی به‌نوعی ذیل دولت تعریف شده و استقلال لازم را ندارد، مقداری نفوذ دولت به معنای عام در برهه‌هایی که احساس می‌شده آمار در ارقام و اعدادی است که گزارش

و بیانش افتخارآمیز نیست، بر بانک مرکزی فشار آورده می‌شده که با شیوه محاسبه خود را تغییر دهد یا آمار را منتشر نکند. بانک مرکزی هم عموما مصطلحات‌اندیشی‌های مقطعی را درگیر تولید آمار نمی‌کرده و منتشرنکردن آمار را انتخاب کرده است. اولین مناقشه هم اوایل سال ۸۸ در بحث تورم جدی شد. آن زمان آمار اعلامی از سوی مرکز آمار شرایط مناسب‌تری را نشان می‌داد و دولت می‌وشید بانک مرکزی را به حاشیه ببرد تا به آمار بهتر اما غیرواقعی استاد شود. به گفته ارباب‌افضلی، بانک مرکزی رویه‌اش مشخص است و دفاتر استانی مسئول ثبت اطلاعات میدانی سید ۳۸۰ قلمی کالا هستند. او اضافه کرد: نمی‌گویم آمار بانک مرکزی کاملا مطابق با واقعیت بوده اما کمترین فاصله را با واقعیت داشته است. بانک مرکزی معمولا مقاومت بیشتر برای تغییر رویه داشته، اما مرکز آمار کمتر از این مقاومت‌ها نشان داده و جالب هم این است که در شرایط بحران‌های اقتصادی یا تکرانه‌هایی مانند شوک ارزی، تقریبا همه دولت‌ها آمار مرکز آمار را تأیید کرده‌اند؛ آماري که وضعیت را بهتر از آنچه هست، نشان می‌دهد. این عضو پژوهشکده پولی و بانکی تأکید کرد: مناقشه فعلی هم در راستای همان فرایندهای قبلی است. این مقاومت از سوی بانک مرکزی وجود دارد که می‌گوید حداقل ما آمار را تولید می‌کنیم، اما منتشر نمی‌کنیم، با توجه به پیش‌بینی‌های موجود درباره نرخ‌های تورم بالا و رشد اقتصادی منفی، به نظر می‌رسد این مناقشه همچنان ادامه خواهد داشت.

از واقعیت فرار نکنیم

حسین تولکیان، کارشناس اقتصاد هم معتقد است بانک مرکزی با توجه به ماهیت نهادی خود نباید تولید آمار را متوقف کند. او توضیح داد: مرکز آمار در تولید آمار، بیشتر نگاه آماری دارد تا اقتصادی و به‌همین‌دلیل نمی‌تواند مفاهیم اقتصادی را منعکس کند. همچنین مرکز آمار که زیرمجموعه سازمان برنامه است که خودش زیرمجموعه نهاد ریاست‌جمهوری است، آمارش هم تحت تأثیر نهاد بالادستی خود است. این دو ضعف اساسی باعث شده پژوهشگران به‌جای آمار مرکز آمار بیشتر به آمار بانک مرکزی اعتماد کنند.

او ادامه داد: در همه‌جای دنیا هم بحث تورم مانند هدف‌گذاری پولی و مربوط به بانک مرکزی است، پس آمارش را هم خود این نهاد منتشر می‌کند. حالا که این ساختار را می‌خواهند بر هم بزنند، جغای بزرگی در اقتصاد است، فرار از واقعیت است. تورم در اقتصاد واقعا اتفاق افتاده و با آمار و ارقام نمی‌توانیم آن را کمتر جلوه دهیم، چراکه مردم در خرید کالاهای مصرفی و خدماتی خود به شکل واقعی آن را لمس می‌کنند. ضمن اینکه این آمار قرار است افق اقتصادی و سیاست‌گذاری را شکل دهد و سیاست‌گذاری براساس عدد غلط دور باطلی است که دولت‌ها اقتصاد را گرفتار آن می‌کنند.

داشته باشیم و از تجاربی که در ساخت هواییما ایران ۱۴۰ داشتیم؛ چه نقاط قوت و چه نقاط منفی آن، بهره‌مند شویم و موارد ضعف را اصلاح کنیم. بنابراین باید آن تجربه را مبنای عمل خود قرار دهیم تا مشکلات و اشتباهات آن پروژه، در پروژه جدید مجددا تکرار نشود. در این زمینه نیز باید تمامی ابعاد مثبت و منفی را در کنار هم ببینیم، زیرا در غیر این صورت برآوردی سیاسی و نه علمی خواهیم داشت. معاون سابق برنامه‌ریزی شرکت فرودگاه‌های کشور ادامه می‌دهد: نباید در فکر این باشیم که همه چیز را خودمان بسازیم و آغاز به آزمون و خطای دوباره در این زمینه کنیم. دلیلی ندارد که به واسطه نیاز داخل، تلاش کنیم همه‌چیز را خودمان بسازیم، بلکه باید در بخش‌هایی که مزیت داریم سرمایه‌گذاری کنیم تا در سطح بین‌المللی نیز به توسعه اقتصادی کشور منجر شود. در غیر این صورت نه تنها دستاورد اقتصادی برای کشور به دنبال نخواهد داشت، بلکه هزینه‌های کشور را نیز افزایش می‌دهد. عبدالرحیم جی با بیان اینکد بارها مطرح کرده‌ام که زمانی موفق خواهیم بود که چیزی متفاوت با آنچه در جهان تولید می‌شود و بهتر از آنچه موجود است، بسازیم، تصریح می‌کند: در واقع به دنبال آن باشیم‌که به دانش و فناوری این حوزه، چیزی اضافه کنیم. بنابراین نفس کار و تحقیق و توسعه در این زمینه بسیار مطلوب و دارای ارزش است. در منطقه کمترکشوری در حوزه سرمایه‌گذاری برای ساخت هواییما ورود کرده، زیرا احساس نیاز نکرده‌اند، اما در برخی کشورها، سرمایه‌گذاری‌های عظیمی روی این موارد می‌شود که معطوف به نیاز هم نیست. شاید پرداختن به این موضوع با این عنوان که صنعت هواییماسازی امروز یک صنعت استراتژیک برای کشور محسوب می‌شود، به راحتی قابل جمع‌بندی نیست.

ابهام در موفقیت پروژه بدون تأمین مالی مستمر او با بیان اینکه در این زمینه در سال‌های گذشته، سرمایه‌گذاری‌های قابل توجهی انجام شده است، می‌افزاید: کسانی که امروز به تکنولوژی‌های نوین دست پیدا کرده‌اند و صرف تحقیق و توسعه در این زمینه کرده‌اند، بسیار بالاست. در واقع باید بگویم سرمایه‌گذاری‌ها در این حوزه بسیار سنگین بوده و به همین دلیل هم، تأمین منابع مالی برای ساخت هواییما، یکی از محدودیت‌های داخلی ما محسوب می‌شود که اگر نتوانیم منابع لازم برای تحقیق و توسعه و فراهم‌کردن و اطمینان از استمرار آن نداشته باشیم، به نظر می‌رسد برنامه‌های ما با چالش‌های جدی روبه‌رو خواهد شد. اگر مشارکت‌های بین‌المللی در این زمینه را در زمانی خارج از تحریم، داشته باشیم، این محدودیت‌ها قطعاً کاهش خواهد یافت. در هر حال، اگر این تأمین مالی مستمر برای چنین بزرگی ایجاد نشود، یقینا موفقیت آن با ابهام روبه‌رو خواهد بود.

خبر

امور مسکن از اولویت بودجه خارج شد

● با مقایسه فصول زیرمجموعه امور مسکن مشاهده می‌شود که فصل مسکن با اعتبار ۱،۳۷۸ میلیارد ریال، ۱۱،۹ درصد کاهش، فصل توسعه و خدمات شهری، روستایی و عشایری با اعتبار ۱۸،۸۱۱ میلیارد ریال، هفت درصد کاهش و فصل تحقیق و توسعه در امور مسکن، عمران شهری و روستایی با اعتبار ۱،۴۳۰ میلیارد ریال، ۲۲،۶ درصد افزایش در لایحه سال ۱۳۹۸ نسبت به سال قبل از آن داشته است. به گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، با درنظرگرفتن افزایش ۲۲درصدی فصل تحقیق و توسعه در امور مسکن، عمران شهری و روستایی به نظر می‌رسد تغییرات تخصیص بودجه در فصول مختلف امور مسکن به این صورت بوده که ردیف‌های خرد و به‌طور اخص فصل تحقیق و توسعه افزایش یافته به‌گونه‌ای که تراز کل کاهش یافته است. بدیهی است که نمی‌توان در تمامی ردیف‌ها و فصول و امور انتظار افزایش متناظر با تغییرات کلان سنواتی بودجه را داشت اما درحالی‌که کل بودجه امور بخشی بیش از ۱۰ درصد نسبت به سال گذشته افزایش داشته به‌طور قطع کاهش سه‌درصدی امور مسکن، عمران شهری و روستایی، نشان از قرارداشتن این امور در اولویت‌های بودجه سال ۱۳۹۸ دارد. این در حالی است که سهم امور مسکن در سال ۱۳۹۷ که برابر با ۱،۴ درصد بود، کاهش ۰،۱۴درصدی نیز داشته است. به نظر می‌رسد اعتباراتی که قرار است به برنامه‌ها و فعالیت‌های بخش مسکن و شهرسازی و مدیریت شهری اختصاص یابد تا به نحوی بتواند تحولاتی را در این بخش فراهم کند، در لایحه بودجه سال ۱۳۹۸ به میزان لازم پیش‌بینی نشده است.

بازتاب

مشکل کارگری نداریم

● در روزنامه شرق مورخ ۹۷/۱۰/۱۶ ص ۸ و ۹ نام شرکت آبسال ذیل زمستان خصوصی‌سازی آمده است. جهت اطلاع شرکت آبسال از بدو تأسیس سال ۱۳۳۵ تاکنون خصوصی بوده و هست. در ضمن اشاره شده است که شرکت آبسال دارای مشکلات کارگری است ولی وقتی به مقاله ریز می‌شویم، علت، تعدیل نیرو گزارش شده است. مشکل کارگری در عوام به معنی تعدیل نیرو نمی‌باشد. اکثر کارگرانی که از شرکت رفته‌اند به‌خاطر بازنشسته‌شدن می‌باشند که البته جایگزین هم نشدند. تعداد قبلیی هم به خاطر تعدیل نیرو رفته‌اند.

خبر ویژه

تأمین مالی صادرات ۳۰۰ هزارتن محصول کشاورزی از طریق سکوک

● در مدت کوتاه راه‌اندازی سامانه سکوک، صادرات بالغ بر ۳۰۰ هزارتن انواع محصولات کشاورزی بر بستر این سامانه تسهیل و تأمین مالی شده است، به گزارش مهر به نقل از سامانه سکوک، در پی برگزیده‌شدن سامانه ملی سکوک، شرایط برای امضای تفاهنامه جهت ارائه خدمات به مشتریان سکوک در حوزة کشاورزی فراهم شد است. براین‌اساس این سامانه امکان پیوندنزن تولیدکنندگان تا فروشنندگان محصولات کشاورزی بر بستر وب، با محوریت برات الکترونیک را فراهم می‌کند که این امکان، با استقبال حرفه‌ای فعالان این عرصه روبه‌رو شده است. بنا بر همین گزارش، تاکنون در این مدت کوتاه و چندماه اخیر، صادرات بالغ بر ۳۰۰ هزار تن از محصولات کشاورزی بر بستر سامانه ملی سکوک تسهیل و تأمین مالی شده است.

تقدیر دکتر کاردگر از مؤلفان و پژوهشگران بیمه دانا

● شرکت بیمه دانا به مناسبت هفته پژوهش و فناوری، از همکاران مؤلف و پژوهشگر خود با اهدای لوح تقدیر و هدایایی تقدیر کرد. هدف از این اقدام انگیزشی، تقدیر و تشکر از همکاران مؤلف و پژوهشگری است که با اندیشه پویا و تلاش تحسین‌برانگیز خود در جهت توسعه فرهنگ بیمه گام برداشته‌اند. دکتر کاردگر نایب‌رئیس هیئت‌مدیره و مدیرعامل بیمه دانا ضمن تقدیر از پژوهشگران این شرکت با اشاره به نقش و تأثیر مطالعات پژوهشی در رشد و بالندگی سازمانی گفت: امروزه دانایی در کنار سرمایه از عوامل اصلی تولید محسوب می‌شود. ویژگی اقتصاد دانایی برخلاف اقتصادهای مبتنی بر نهاده‌های سنتی کار و سرمایه در این است که هر اندازه دانایی در فعالیت‌ها اضافه شود، تولید به‌میزان بیشتری افزایش پیدا می‌کند. وی با تأکید بر اینکه کسب دانش و مهارت پژوهشی، می‌تواند در توسعه تکنولوژیکی در همه سطوح ملی، بخشی و بنگاهی به پیشرفت جامعه یاری رساند، افزود: توسعه هماهنگ تکنولوژی، ماشین‌افزار، سازمان‌افزار و اطلاعات‌افزار را پژوهش به تحرک وامی‌دارد و پیشرفت اقتصادی و تکنولوژیکی به بار می‌آورد.